

Advies

Rolnummer: LPL. 150

DE BEDRIJFSKOMMISSIEKAMER VOOR LAGERE
PUBLIEKRECHTELIJKE LICHAMEN, ADVISERENDE NAAR
AANLEIDING VAN EEN VERZOEK OM BEMIDDELING EN ADVIES
INZAKE EEN GESCHIL TUSSEN:

de ondernemingsraad van ambulance Oost , hierna te noemen: de
ondernemingsraad, enerzijds

en

De bestuurder van ambulance Oost hierna te noemen: de bestuurder, anderzijds.

Verloop van de procedure

Op 5 februari 2009 is in de overlegvergadering van de bestuurder en de ondernemingsraad van Ambulance Oost gesproken over het feit dat de ambulancedienst Oost het harmonisatieakkoord niet juist zou uitvoeren. In die zin dat per medewerker (AHV en MKA) ten onrechte 14,4 uur verlof is toegekend. Een en ander is gebleken tijdens de bespreking van de CAO CAR B4.

Per e-mailbericht van 9 februari 2009 vraagt de ondernemingsraad de bestuurder om nadere informatie ten aanzien van de 14,4 verlofuren.

Bij e-mailbericht van 6 maart 2006 bericht de ondernemingsraad de bestuurder dat hij navraag heeft gedaan naar de verlofuren en stelt de bestuurder de uitkomsten van zijn onderzoek beschikbaar.

Naar aanleiding van zijn onderzoek zendt de ondernemingsraad de bestuurder op 27 maart 2009 een brief waarin hij uiteenzet dat uit de CAR-UWO bepalingen die van toepassing zijn op genoemde verlofuren, te weten artikel 19a:29 en 6:2:1 kan worden afgeleid dat de medewerkers weldegelijk recht hebben op de betwiste 14,4 uur verlof. De ondernemingsraad verzoekt de bestuurder dan ook de medewerkers deze uren alsnog toe te kennen.

Bij brief van 31 maart 2009 informeert de bestuurder de ondernemingsraad erover dat hij van mening is dat het overleg over de 14,4 uur niet thuis hoort bij de ondernemingsraad, maar bij het georganiseerd overleg. De regiobestuurder van de CNV Publieke Zaak die deelneemt aan het GO is geïnformeerd over het onderwerp en de achtergronden. Het onderwerp is vervolgens niet aan de orde

geweest in het georganiseerd overleg van 3 maart 2009. de bestuurder meent in dit kader dat geen sprake is van een omissie die hij zou moeten herstellen.

Bij brief van 1 mei 2009 roept de ondernemingsraad de nietigheid in van het besluit om de 14,4 uur niet toe te kennen. Bij brief van 3 juni 2009 herhaalt de ondernemingsraad zijn standpunt.

In de overlegvergadering van 28 mei 2009 spreken de bestuurder en de ondernemingsraad nogmaals over de 14,4 uur verlof.

Bij brief, gedateerd juni 2009, deelt de bestuurder de ondernemingsraad mede dat hij het besluit niet zal intrekken. Voorts ziet hij geen rol voor de ondernemingsraad weggelegd ten aanzien van het intrekken van de 14,4 uur.

In een email bericht van 9 juli 2009 bericht de ondernemingsraad de bestuurder over het feit dat hij de Bedrijfscommissie om advies dan wel bemiddeling zal vragen ten aanzien van de 14,4 uur problematiek.

Bij brief van 13 juli 2009 bericht de bestuurder de ondernemingsraad dat de gang naar de Bedrijfscommissie niet past in de lijn van de eerdere standpunten van de ondernemingsraad. De ondernemingsraad stelt immers dat de problematiek van de 14,4 uur door de bonden op de agenda van het GO moet worden geplaatst. Door het geschil aan de Bedrijfscommissie voor te leggen lijkt de ondernemingsraad toch van mening te zijn dat hij instemmingsrecht heeft ten aanzien van het besluit de 14,4 uur verlof niet toe te kennen.

Behandeling van het geschil

Bij brief van 20 juli 2009 wendt de ondernemingsraad zich tot de Bedrijfscommissie met het verzoek uit te spreken dat:

- het afschrijven van de verlofsaldilijsten prematuur is geweest;
- er op het moment van het verzoek van de ondernemingsraad geen overeenstemming bestaat over de status van de 14,4 uur;
- de ondernemingsraad op grond van artikel 28 WOR gerechtigd is toe te zien op een goede toepassing van arbeidsvoorwaardelijke thema's;
- de werkgever de 14,4 uur weer aan de verlofsaldi moet toevoegen.

Ten behoeve van de behandeling van het verzoek heeft de Bedrijfscommissie het geschil doorgestuurd naar de Kamer voor Lagere Publiekrechtelijke Lichamen (hierna: de Kamer).

Op 30 juli 2009 vraagt de Bedrijfscommissie de bestuurder om een reactie op het standpunt van de ondernemingsraad.

Bij brief van 18 augustus 2009 zendt de bestuurder zijn reactie op het verzoek aan de ondernemingsraad.

Op basis van de beschikbare informatie heeft de Bedrijfscommissie vastgesteld dat zij beschikt over voldoende informatie om een gewogen advies uit te brengen.

De Bedrijfscommissie heeft partijen dan ook erover geïnformeerd dat zij afziet van het organiseren van een hoorzitting waar partijen hun standpunten kunnen toelichten.

Desgevraagd hebben partijen aangegeven te kunnen instemmen met een verlenging van de 2-maanden-termijn waarbinnen de Kamer het advies behoort uit te brengen.

Voorts hebben partijen laten weten het advies niet als bindend te beschouwen

Met instemming van partijen heeft de Bedrijfscommissie afgezien van de mondelinge behandeling van het verzoek.

Omvang van het geschil

De omvang van het geschil wordt bepaald door de volgende vragen:

- is de ondernemingsraad ontvankelijk in zijn verzoek

en zo ja, dan dienen de volgende vragen te worden beantwoord:

- is het afschrijven van de verlofsaldilijsten prematuur geweest;
- moet er overeenstemming zijn met de ondernemingsraad bestaan over de status van de 14,4 uur;
- is de ondernemingsraad op grond van artikel 28 WOR gerechtigd toe te zien op een goede toepassing van arbeidsvoorwaardelijke thema's;
- moet de werkgever de 14,4 uur weer aan de verlofsaldi toevoegen.

Standpunt van de ondernemingsraad

De ondernemingsraad stelt zich op het standpunt dat artikel 6.2.1 lid 4 van het CAR UWO duidelijk aangeeft dat medewerkers in de onregelmatige dienst recht hebben op de 14,4 uur verlof. De bestuurder heeft deze uren in begin 2009 ten onrechte van de verlofsaldilijsten afgeschreven. Tussen de landelijke werkgevers- en werknemersverenigingen bestond hierover op dat moment nog geen overeenstemming. De ondernemingsraad is dan ook van mening dat de bestuurder niet zonder instemming van de ondernemingsraad de 14,4 uur van de saldilijsten kan schrappen. De ondernemingsraad heeft de bestuurder reeds meerdere keren verzocht om de ingetrokken uren weer bij te schrijven op de verlofkaarten.

Standpunt van de bestuurder

De bestuurder heeft aangevoerd dat bij Ambulance Oost de gemeentelijke CAO wordt toegepast. In overleg met de vakbonden zijn ten aanzien van bepaalde onderwerpen afwijkende afspraken gemaakt.

De bestuurder stelt zich op het standpunt dat vanwege het feit dat artikel 3.3 van het CAR/UWO niet van toepassing is voor die medewerkers die in hoofdstuk 19a zijn vermeld, ook artikel 6:2:1 niet van toepassing is op de homogene groep medewerkers. De medewerkers die in hoofdstuk 19a zijn opgesomd, hebben derhalve geen verlof als bedoeld in artikel 6:2:1 CAR/UWO.

Hoofdstuk 19a is in 2003 in overleg tussenvakbonden en werkgevers opgenomen in de arbeidsvoorwaardenregeling. Ambulance Oost heeft tot 1 januari 2009 dit hoofdstuk met betrekking tot artikel 19a:29 onvolledig uitgevoerd. Formeel had

de 14.4 uur verlof reeds vanaf januari 2003 niet meer mogen worden uitgekeerd. Tot 1 januari 2009 is dit wel gebeurd. De bestuurder wenste vanaf 1 januari 2009 de rechtspositieregeling juist toe te passen. Op 4 februari 2009 zijn de medewerkers via intranet hierover (kortstondig) geïnformeerd en op 5 februari heeft de bestuurder informeel met de ondernemingsraad hierover gesproken. De ondernemingsraad is zich blijven verzetten tegen het juist toepassen van de rechtspositieregeling. De bestuurder voert voorts aan dat zijn standpunt wordt onderschreven oor het College van Arbeidszaken van de VNG dat op 20 maart 2009 nogmaals zijn standpunt heeft bevestigd.

De bestuurder stelt zich op het standpunt dat omdat artikel 3.3 van het CAR/UWO niet van toepassing is op medewerkers die worden vermeld in hoofdstuk 19a worden opgesomd, ook artikel 6:2:1 niet van toepassing is op deze homogene groep. De medewerkers die staan opgesomd in hoofdstuk 19a hebben derhalve geen recht op verlof zoals verwoord in artikel 6:2:1 CAR/UWO.

Relevante bepalingen uit de WOR:

Art. 27.

1. De ondernemer behoeft de instemming van de ondernemingsraad voor elk door hem voorgenomen besluit tot vaststelling, wijziging of intrekking van:

a. t/m l. (...)

2. (...)

3. De in het eerste lid bedoelde instemming is niet vereist, voor zover de betrokken aangelegenheid voor de onderneming reeds inhoudelijk is geregeld in een collectieve arbeidsovereenkomst of een regeling van arbeidsvoorwaarden vastgesteld door een publiekrechtelijk orgaan.

4. (...)

5. Een besluit als bedoeld in het eerste lid, genomen zonder de instemming van de ondernemingsraad of de toestemming van de kantonrechter, is nietig, indien de ondernemingsraad tegenover de ondernemer schriftelijk een beroep op de nietigheid heeft gedaan. De ondernemingsraad kan slechts een beroep op de nietigheid doen binnen een maand nadat hetzij de ondernemer hem zijn besluit overeenkomstig de laatste volzin van het tweede lid heeft meegedeeld, hetzij – bij gebreke van deze mededeling – de ondernemingsraad is gebleken dat de ondernemer uitvoering of toepassing geeft aan zijn besluit.

6. De ondernemingsraad kan de kantonrechter verzoeken de ondernemer te verplichten zich te onthouden van handelingen die strekken tot uitvoering of toepassing van een nietig besluit als bedoeld in het vijfde lid. De ondernemer kan de kantonrechter verzoeken te verklaren dat de ondernemingsraad ten onrechte een beroep heeft gedaan op nietigheid als bedoeld in het vijfde lid.

Art. 28.

1. De ondernemingsraad bevordert zoveel als in zijn vermogen ligt de naleving van de voor de onderneming geldende voorschriften op het gebied van de arbeidsvoorwaarden, alsmede van de voorschriften op het gebied van de arbeidsomstandigheden en arbeids- en rusttijden van de in de onderneming werkzame personen.

2. t/m 4 (...)

Art. 36.

1. (...)

2. De ondernemingsraad en de ondernemer kunnen de kantonrechter verzoeken te bepalen dat de ondernemer, onderscheidenlijk de ondernemingsraad gevolg dient te geven aan hetgeen overigens bij of krachtens deze wet is bepaald, een en ander voor zover dit van de ondernemer onderscheidenlijk de ondernemingsraad afhangt.

3. Een verzoek aan de kantonrechter op grond van deze wet, is niet ontvankelijk indien de verzoeker niet vooraf schriftelijk de bemiddeling van de bedrijfscommissie heeft gevraagd. De bedrijfscommissie stelt de wederpartij in de gelegenheid omtrent het verzoek te worden gehoord. De bedrijfscommissie tracht een minnelijke schikking tussen partijen tot stand te brengen. Indien geen minnelijke schikking wordt bereikt, brengt de bedrijfscommissie binnen twee maanden nadat haar bemiddeling is gevraagd, aan partijen schriftelijk verslag van haar bevindingen uit met een advies omtrent de oplossing van het geschil. De bedrijfscommissie kan de termijn voor het uitbrengen van haar advies met instemming van beide partijen voor ten hoogste twee maanden verlengen.

Overwegingen van de Kamer bij haar advies

Ten aanzien van de ontvankelijkheid

Op grond van de beschikbare informatie stelt de Bedrijfscommissie vast dat onderwerp van discussie is de vraag of de bestuurder de bepalingen in het CAR-UWO en meer specifiek artikel 6:2:1 van genoemde regeling op een juiste wijze heeft toegepast. De Bedrijfscommissie stelt vast dat het CAR-UWO is vastgesteld door de landelijke werkgevers- en werknemersorganisaties. De ondernemingsraad kan dan ook slechts in de gaten houden of de genoemde bepaling wordt toegepast conform de afspraken die op landelijk niveau zijn gemaakt. Uit de beschikbare informatie is het de Bedrijfscommissie gebleken dat de ondernemingsraad van mening is dat de bestuurder ten onrechte de uren genoemd in artikel 6:2:1 CAR-UWO heeft afgeschreven van de verlofkaart van de betrokken medewerkers en bevindingen heeft gemeld aan het Georganiseerd Overleg (hierna: het GO). Vervolgens, zo stelt de Bedrijfscommissie vast, heeft de ondernemingsraad, toen het onderwerp niet op de agenda van het GO kwam, onder verwijzing naar artikel 28, eerste lid, van de WOR, zelf actie ondernomen om ervoor te zorgen dat de binnen de organisatie geldende voorschriften op het gebied van arbeidsvoorwaarden worden nageleefd.

De vraag die zich evenwel voordoet is of de ondernemingsraad op grond van artikel 28, eerste lid van de WOR de stimulerende taak kan afdwingen via de Bedrijfscommissie. De Bedrijfscommissie merkt op dat de ondernemingsraad naar zijn oordeel alles heeft gedaan wat in zijn macht ligt om de discussie omtrent de 14,4 uur verlof in het GO te laten voeren. Zo heeft de ondernemingsraad de, in zijn ogen onjuiste toepassing van artikel 6:2:1 van het CAR-UWO gemeld bij de vakbonden. De Bedrijfscommissie is van oordeel dat het na deze melding van de ondernemingsraad aan de delegaties in het GO is om het geconstateerde aan de

Bedrijfscommissiekamer voor
Lagere Publiekrechtelijke Lichamen, LPL.148

orde te stellen in het overleg. Uit de beschikbare informatie heeft de Bedrijfscommissie opgemaakt dat de toepassing van het genoemde CAR-UWO artikel nimmer is besproken in het GO. Kennelijk hebben de bonden na overleg met de bestuurder gemeend dat er geen aanleiding bestaat het onderwerp aan de overlegtafel te bespreken. Artikel 36 WOR biedt de ondernemingsraad niet de mogelijkheid om op grond van artikel 28 WOR te wenden tot de Bedrijfscommissie en zoals hiervoor reeds is genoemd biedt artikel 27, lid 5 WOR evenmin de mogelijkheid om ten aanzien van dit onderwerp een verzoek aan de Bedrijfscommissie te richten.

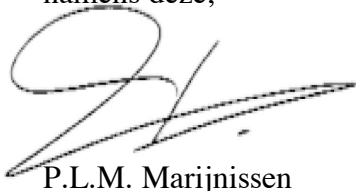
Advies

De Bedrijfscommissie komt op grond van het vorenstaande tot het volgende advies.

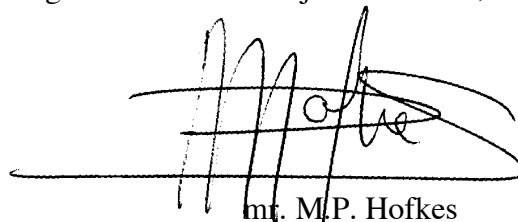
De Bedrijfscommissie voor de Overheid stelt vast dat de voor advies dan wel bemiddeling voorgelegde bepaling uit het CAR-UWO niet valt onder het advies dan wel instemmingrecht van de ondernemingsraad. Voorts kan de ondernemingsraad een verzoek om advies dan wel bemiddeling niet baseren op artikel 28, WOR. De Bedrijfscommissie is dan ook van oordeel dat het verzoek van de ondernemingsraad niet ontvankelijk is.

Den Haag, d.d. 5oktober 2009

De Bedrijfscommissiekamer voor Lagere Publiekrechtelijke Lichamen,
namens deze,

P.L.M. Marijnissen
voorzitter

mr. M.P. Hofkes
secretaris

Wanneer partijen ook na dit advies niet tot overeenstemming komen, kunnen zij het geschil, onder overlegging van dit advies, binnen dertig dagen na verzending daarvan, bij gemotiveerd schrijven voorleggen aan de Rechtbank, sector Kanton, (artikel 36, vierde lid, van de WOR).